

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 10 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ALS POBLES DEL VALLÈS

La correspondència i canvis a l'Administració: Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

De la setmana

DENÇÀ unes quantes setmanes la premsa madril·lenya, amb la rancúnia que sempre ha demostrat a Catalunya, combat als capdevaners de la Lliga i a les institucions més genuïnament catalanes, que son orgull de la nostra pàtria.

Els que mes es signifiquen en aqueixas campanyes son l' *A B C* i *El Imparcial*. El primer busca per sa campanya anticatalana, col·laboradors catalans, els quals censuren als prohoms de la Lliga el no haver demostrat durant els darrers aconteixements els seus dots de govern. Ço que's diu en serio, no sembla mes que una fina ironia i la característica d'una ràbia inconfessable.

Els prohoms de la Lliga son uns ciutadans com qualsevols altres i els qu'han fet palesa la seva manca de govern, han sigut els governants espanyols. En canvi en els moments més crítics dels dies passats, quant la falta d'abasteixaments va constituir un pavorós problema per les autoritats militars, no es va sapiguer cridar a altres que als capdevaners de la Lliga que varen organitzar en poques hores tots els serveis i retornar la tranquil·litat a tota Barcelona, fortament alarmada del desamparo governamental.

Després va sortir l'article d'en Cambò, que avui fem conèixer als nostres llegidors, i la Diputació va iniciar la idea d'una conferència del treball. Es coneix que tot això, eren proves palpables de l'incapacitat dels nostres homes quan el govern ja ha publicat un Decret fent seva aquesta iniciativa, i preparant la tasca que ha de desenrotllar dita Conferència del Treball.

No en volem parlar d'en Royo Vilanova i en Marsillach. L'«Ateneu» s'apressura a expulsar del seu sí, a aquest catalanòfol de marca. Així hauriem de fer-ho amb tots aqueixos capsvius, patrioters d'ocasió, que voldrien veure nostra terra anorreada de sal.

A la política granollerina son esdevingudes coses bufes i grotesques.

L'arcalde en Joan Montañà, convençut del seu fracàs, durant aquets últims dies, en un moment d'*irreflexió* presentà la dimissió de l'arcaldia, però penedit més tard ha buscat que'ls seus companys de Consistori, després de cantar les seves alabances per la seva *acertada* i *desinteressada* gestió, li demanessin que retirés la dimissió presentada, ha procurat que per a donar més força a aquest acord es presentés al Consistori una llista de noms de socis de l'Unió, que demanessin que retirés la seva dimissió i que tornés a encarregar-se de l'arcaldia, que ningú com ell pot desempenyar, i en això potser tenen raó, perquè a deixar-la ell no sabem a qui podrien encarregar-la, no hi ha ningú mes de la seva talla, perquè en Paulino no li arriba al muscle, ni en pobre Marimón al jonoll; amb això no hi ha mes remei sino que en Montañà es torni a encarregar de la vara i aquí pau i després glòria.

A bon segur que si en Torras hagüés trobat a mà un altre de la majoria per a encarregar-li el bastó de batlle no hauria pas tornat a apoderar-se'n en Juanito i la farsa que representà amb la dimissió li hauria sortit malament, però per ara ni en Juanito pot prescindir d'en Torras, ni en Torrrs, per més que ha vist el joc d'en Juanito, te prou valor per rompre amb ell.